

Huth Gergely: Pressman a Terror Házában

2023 június 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Nem is sejtettük, hogy Biden egy ifjú Marxszal ajándékoz meg bennünket

Joe Biden f?városunkba küldött követe, David Pressman nyitotta meg pénteken az idei pride hónapot. (Észre sem vettük, de az LMBTQ-lobbi éves agitációs programsorozata immár Magyarországon is egy hónaposra b?vült. Miként a Telex buzgón hirdeti: a hónap a Budapest Pride-felvonulással és a Rainbow Partyval éri el csúcspontját július 15-én.) Mindenesetre a meteorológiai és ideológiai kánikula kezdete er?sre sikerült. Pressman a megnyitó el?estéjén díszvacsorára hívta a szivárványos ügyek pártfogóit.

„Az LMBTQ-közösség ünnepi id?szakába lépve elismerjük azokat, akik minden magyar szabadságának, egyenl?ségének és emberi jogainak el?mozdításán fáradoznak” – írta ki a nagykövet a Facebook-oldalára. A mellékelt képekb?l kiderül, hogy a valóban színes asztaltársaságban ott volt például a magyar tinik egyik nagy bálványa, az egymilliós TikTok-táborral büszkélked?, n?i ruhákban és sz?ke Diana hercegn?-frizurával tündökl? Strenner Antal, ismertebb nevén WhisperTon. Ebb?l Varga Ádám kollégám szerint arra következtethetünk, hogy Pressman elirigyelte a Megafont, s a belháborúzó dollármédia helyett majd ilyen WhisperTonoknak gurítja a zsetont, hogy a jöv? évi EP- és önkormányzati választásokon most már tényleg megbuktassák Orbán Viktort.

Szóval a finom falatok alig csúsztak le Pressman komisszár úr torkán, máris elkövetkezett a pride hónap nyitóbulija a margitszigeti Kristály Színtérben (jók ezek a nevek – minek a színtere lehet ez?). Itt a melegszakma jeles képvisel?i után fellépve Pressman már-már a nagy el?d Fidel Castrót lepipáló beszédet tartott. Hosszúságát tekintve mindenképp, de rögtön kiderül, hogy tartalmilag is helytálló a magállapítás. Többek között látomásaival is megajándékozta a tarka hallgatóságot „Kétségtelenül provokációval vádolnak majd, illetve hogy nyugati bölcsességet importálok és obszcén értékeket er?ltetek, miközben beavatkozom Magyarország belügyeibe. Ez legalább annyira kiszámítható, mint amennyire unalmas. Ami egészen biztosan nem fog megtörténni, az az, hogy bármelyik, a kormány által fogva tartott és ellen?rzött médium teljes egészében publikálja ezt a beszédet” – vetítette el?re Pressman, de tévedett, mert a beszédet rögtön és csonkítatlanul közölte a Magyar Nemzet és a PestiSrácok.hu – nem mintha magunkra vennénk a jelz?ket.

Majd megtudhattuk, hogy mikor történt meg az igazi rendszerváltás: „Magyarország és a magyar emberek döntése volt 2003-ban – húsz évvel ezel?tt – az egyenl? bánásmódról és az esélyegyenl?ség el?mozdításáról szóló törvény elfogadása. […] Egy olyan döntés, amely az elnyomás és az önkényuralom korszakából a szabadság és – merem mondani – a szeretet korszaka felé mozdul el. Szabadság és szerelem. A magyar emberek ezt választották, mert megtapasztalták az ellenkez?jét.”

Ha nem volnánk – sajnálatos módon – éppen egyid?sek, a beszéd stílusa alapján azt gondolnám, hogy Pressman anno titokban kijárta a budapesti foxi-maxit, a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetemet, azaz a buflákabb pártkáderek továbbképz?jét. Azért a nagykövet úr a közelmúlt magyar történelmébe csak beletúrhatott volna, s akkor talán tisztában volna vele, hogy hogyan nézett ki a „szabadság, szerelem és szeretet korszaka” húsz évvel ezel?tt, a Medgyessy–Gyurcsány-kormányok regnálása idején.

Ugyanakkor – bölcselkedett tovább Pressman – a szabadság és szeretet kora 2010-ben gellert kapott, s felváltotta azt a terror és az elnyomás rémuralma. Minderr?l a Terror Házában gy?z?dött meg: „Nemrég meglátogattam a múzeumot a folyó túloldalán, Pesten. A legmegrendít?bb dolog az volt a számomra, ahogy a kormány az embereket besúgókká próbálta tenni. Magyar embereket a magyar emberek ellen, szomszédokat szomszédok ellen, testvéreket testvérek ellen, szül?ket saját gyermekeik ellen – családokat családtagok ellen –, és mindezt az elnyomás szolgálatában […], kevesek felhatalmazása a sokak kárára. […] Lehetetlen nem észrevenni a hasonlóságot az önök parlamentjének év eleji döntésében, amely arra ösztönzi a szomszédokat, hogy jelentsenek a hatóságoknak gyermekeket nevel? meleg szomszédjaikról. A szomszédok egymás ellen fordítása a titkos ügynökök és besúgók, a félelem és az árulás sötét múltját idézi fel ebben az országban és régióban, amit nem kell bemutatnom. Megteszi helyettem a múzeum.”

Majd kiderült, hogy ilyesmire a világon rajtunk kívül csak a legnagyobb Hitler, azaz csak Putyin képes:

„Mind Oroszországban, mind Magyarországon – a melegséggel kapcsolatos társadalmi viták visszaszorítását megel?z?en és azzal egy id?ben – a független intézmények és a civil társadalom fórumait is beszüntették. […] Ártatlannak t?n?, a gyermekek védelmét szolgáló törvényekkel kezd?dik. Azután arra kérnek bennünket, hogy jelentsünk szomszédainkról, barátainkról, családjainkról. Elménk gettóit, a politikánk gettóit – és végs? soron közösségeink gettóit – tégláról téglára építik fel ezek a lépések.”

És persze mi, magyarok vagyunk a habarcs a gy?lölet falában: „Tömegek hallgatása a habarcs a halálos téglák között” – emelte fel mutatóujját a mi kis Marx-fiókánk. Még szerencse, hogy a barna habarcsban vannak szivárványszínekben csillogó homokszemek, például WhisperTon, ?k a jó emberek, „akik legbelül hisznek abban, hogy soha többé nem fogják elfelejteni, hogyan kezd?dött mindez. Hogyan ragyogtak a sárga csillagok a rózsaszín háromszögek mellett a kísértetiesen csendes és kora esti órákban. […] Az elképzelhetetlenhez vezet? út nem egy éjszaka alatt épül fel. Lépésr?l lépésre halad, gy?lölettel, opportunizmussal és cinkossággal van kikövezve. […] És persze a tömeges hallgatás!”

Durva.

Egy Márki-Zay Péterbe oltott Vásárhelyi Mária! Persze nemcsak Orbán Viktor a hibás, s?t az ? nemzetközi holokauszt-emléknapon elmondott beszédét példaként idézte Pressman, hanem a kormány opportunistái, akik törvényekkel veszik célba az „LMBTQI+ személyeket”, amelyekkel megkérd?jelezik méltóságukat, aláássák emberségüket és veszélyeztetik az egyetemes értékeket, csakúgy, mint Amerikában a Trump-korszakban és ma is egyes államokban.

Természetesen a zavaros futam közepe felé Pressman csak eljutott odáig, hogy alulról jöv?, forradalmi változás vethet véget a rettegésnek, egyszersmind garantálhatja a pride hónap zavartalanságát és megalapozhatja a fényes jöv?t: „A polgároknak képeseknek kell lenniük számonkérni kormányukon saját vállalásaik betartását.” És még egy mondat a még hosszan és zavarosan folytatódó szövegb?l, amit, ha rajtam múlna, minden pride esemény dísztribünjére rózsaszín nagy bet?kkel íratnám ki, s amely a forradalmi ifjúság jelmondatává is kívánkozik:
„Az emberi méltóságért folytatott küzdelem, mint maga a demokrácia, nem cél, hanem folyamat.”

Tavasszal az Egyesült Államok kormánya az egész nemzetünket gyalázta meg a botrányos óriásplakát-kampányával, hiszen a plakátokon az állt, hogy a békepárti álláspontunkkal elárultuk az egyik legnagyobb nemzeti teljesítményünket, 1956-ot. Most habarcsok lettünk a gy?lölet falában, besúgók, ávós pribékek, a nyilas és kommunista rémuralom folytatói. Mi jön még, Pressman úr?

Nem kellene önnek végre összecsomagolnia, és békén hagynia bennünket? Viheti vacsoracimboráit és spionjait is! Ön is jobban járna, efféle botcsinálta filozófusokra és félm?velt világboldogítókra sokkal nagyobb ma a kereslet a világ boldogtalanabb, nyugati térfelén! Megtanulhatta volna, kilencmillió fasisztával nehéz…

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

Ajánló